

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXVIII. IANVARII.

M. ALANO LAMI, Doctore Medico, Præsidente.

An tactus quam cæterorum sensuum voluptas maior?

1035.

SENSVS, qui nil ad vegetasitem atinet, quamquam non sine vegetante, vnus animalis naturæ vindex est & tutor assiduus, quo illi datum necessaria & profutura sectari semper, vitare nocitura. Omnis eius proinde appetentiæ quæ præuia cognitione ducitur ille fons & origo, perficitur alteratione, licet sine passione aut motu species sensibilibus seiunctas à materia debeat comprehendere: hinc tria sensum complent ac perficiunt, sensibile scilicet mensura sensus vt intelligibile intellectus, potentia sentiendi, & huius actus, cuius duæ partes, obiecti comprehensio & cognitio, illa quidem non hæc eiusdem rationis & ordinis in homine & bruto. Cognitionis porro sensitiuæ idea triplex, prior in nudo sensu hæret, altera componit ac diuidit, arbitra voluptatis & doloris, tertia fugiendum prosequendumue decernit quicquid molestum existit aut volupe. Illinc vaga animalium natura, tor obnoxia iniuriis offensionibusque excubitores sibi habuit, hinc suffraganeos, cupediarumque inuenit negotiores prægustatoresque fidissimos sensus.

SVA singulis statio definita, circumscripta prouincia, destinata instrumenta. Oculi corporis acropolim tenent, atque de specula eminens prospectant, & quodcumque visibile (quod aliud à lumine dixeris) emissitit spiculatoribus ad cristallinum iudicem delaturis eunt exploratum. Patulæ tomæ excultæque aures flexuoso itinere, duro corneoloque ductu admissum sonum tympano siccissimo representant. Nares prominulæ oculis daturæ diuortia contractiore meatu odoris faciunt venaturam, de quo processus mammillares subinde iudicent, non sine causa & illæ oris secutæ vicinitatem, quod cibi potionisque iudicium magnum earum sit. Gustus ea parte oris habitat qua cibi potusque commeatum natura aperuit, orisque vallo & septo dentium munita lingua saporum internuncia ad usum & incolomitatis custodiam est collocata. Tactus vero tandem seu communis quidam cæterorum sensus nulli priuatim additus parti omnibus se addidit toto corpore æquilibrer fusus, vt ne ipsa quidem ossa, cartilago, quæque aliàs videntur sensu destitutæ partes corporis, illo careant, vt neque vllum animalium imperfectorum, ne dum perfectorum.

OMNIS tamen sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum non tactu aut gustu tantum, nec enim aquilis acies perspicacior, odorantur vultures sagacius, audiunt liquidiùs talpæ denso & surdo naturæ sepulchræ elemento; superat in pictis, fictis, cælatisque formis vis oculorum mira, audacique studio ex vultu ipso animum subit: digna sunt quæ humanis solum auribus iudicentur discrimina & interualla sonorum, vocisque canoræ, fusæ, læuis, asperæ, grauis, acutæ, flexibilis, duræ, assæ, modulatæ, flexus varij diuortia & concentus, quæ ars naturam erudiuit. Tantum quoque in cæteris profecit, præcelluitque superbissimi animalis iadustria non organorum merito, aut prærogatiua temperiei, quæ homini prima (vnde enim amabo piscibus auditus & olfactus, etiam in altissimo gurgite tam diligens?) sed contubernio & conuictu mentis quæ oculis pro dioptra, auribus pro Phonoasco, linguæ in Archimagirum, naribus pro vertago, tactui demum oberranti & cæco pro oculo & musculo sit. Hinc præ brutis solidior, sincerior, constantiorque sic erudita voluptas sensuum vt homini ita tactui prima; quæ nihil aliud est quam iucunda affectio partis sentientis ex conuenienti motione specierum sensibilibus.

CVIVS quidem fundi dominum non alium à sensitiua anima ipse scripseris, quæ hoc perneceßariæ voluptatis illitio & pellecebra iugis diligentisque sensuum operæ tædium minuit, recreat laborem, studium incendit, & acriùs sollicitat; & si nec ex æquo hanc sibi sensuum quisque diuidat; iis namque remissior obscuriorque ea esse neque immerito voluptas solet, quorum actio momento ferè temporis, sedata tamen & placida motione perficitur, minimumque addicta corpori vel immersa materiæ sensibili mutatione plane vacat: secus vero quæ tardior commotiorue, moli corporeæ magis obnoxia, nec non huius valido impetu ac sensibili magis alteratione peragitur. Hinc visum simili modo non afficit ac recreat casij viridisque coloris species suauissima, ac auditum ad harmonicos numeros, phrygiumque modum molliter inflexæ vocis aut fidium sonus: nec tantum illicis gratiæ Arabius Murrhinusque odor naribus inulit quantum gulæ Apicij & Paxami iura: eorū nempe omnium vis eo efficacior quo magis tactili lege congermanescunt, vnde prima illis elementa: visus enim, auditus, odoratus, ac gustus maxime, aut tactus quidam sunt, aut tactu; qui dignitatis ordine licet vltimus infimusque vnus necessitatis æterno iure cum germano gustu in homine animalium præcipuo, præcipuus, temperatissimus in temperatissimo primas tenet.

QVAMOBREM vulgari huic veneri siue voluptati tactus vna pro omni telo & æstro satis fuit vis primariæ necessitatis, qua semel vrgente nihil poterat ad impetum deesse, non incitatus & præceptis puriorum spirituum ab hepate, corde, cerebro excursus, beataque copia, non æstus humorum, nec partium consensus, aptaque ad voluptuariam sensationem dispositio. Atque idcirco sapiens illa prouidaque nostri opifex, quæ vt non abundat superfluis, ita neque necessariis deest vsquam, vnum præ cæteris tactus sensum (sine quo esse animal nequit aut durare, quo vno stare inter aliorū damna potest) singulari blandissima voluptatis gratia, quo naturæ atque animæ iustum sensum animal alacrius accuraret, vndique perfudit condiuitque: hæc illi pro lyngæ & philtro; hinc facies ardent secus otiosi cupidinis, etiam adhuc huius inter ferias ad psyches lucernam dormituri. Attende quam impotentem furore libidinum, oblita docilis naturæ, agantur bruta quæque mitissima nec tum alium dominum agnoscant. Aduerte quas menti corporique turbas excitet catullientis in locis in tam breui mole seminis vis venefica, omnemque adornat scenam quam tragico exitu nonnunquam claudit, tantum iniuriæ etiam placita habet vna voluptas tactus cum summa est, vt plerisque fatale fuerit titillari.

Ergo tactus quam cæterorum sensuum voluptas maior.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Dionysius Ionquet.
M. Iacobus Gauois.
M. Michael Marais.

M. Martinus Akakia, P.R.
M. Nicolaus Capon.
M. Nicolaus Richard.

M. Guido Patin, P.R.
M. Iacobus Thenart.
M. Urbanus Bodineau, M.R.

Proponebat Lutetiæ ÆGIDIVS LE BEL, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LV.